

Lectio Divina segédanyag

Szentmise **evangéliumi** szakaszaihoz
LELKIPÁSZTOROK - HITOKTATÓK - VILÁGIAK számára

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Geizselhardt Sára, Molnár Dzszenifer,
Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna,
Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Molnár Dzszenifer

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Járai Ferenc, Rácz Édua Anna

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Harag Márton,
Mohay Réka, Rácz Dávid

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Biblikus nézőpont:

Kocsis Imre, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Nyúl Viktor

Nyelvi helyesség

Nagy Éva Anna, Németh Eszter

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor

Pedagógiai nézőpont:

Sipos Edit

Szemlélődési nézőpont

Nyúl Viktor

Tanító hivatali nézőpont

Nyúl Viktor

Zenei nézőpont

Csiszér László

Évközi 5. vasárnap
Mt 5,13-16

+ EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Ti vagytok a világ világossága.

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

„Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? Nem való az egyébre, mint hogy kidobják, s eltapossák az emberek.

Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejteni. Lámpát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá rejtésük, hanem a lámpatartóra teszik, hogy világítson mindenkinek a házban. Úgy világítson a ti világosságtok az emberek előtt, hogy látva jótetteiteket, magasztalják mennyei Atyátokat!"

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῆ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ti vagytok a föld sója: ha pedig a só ízét veszíti, mivel lesz megsózva? Semmire sem jó, hacsak nem arra, hogy kidobva az emberek lábbal tiporják.

14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·

Ti vagytok a világ világossága, nem lehet a hegyen fekvő várost elrejtteni.

15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

És nem gyűjtanak mécsest és helyezik azt a véka alá, hanem a mécses-tartóra, hogy világítson mindenkinek a házban.

16 οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Így világítson a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti Atyátokat, a mennyekben lévőket.

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata	Szent István Társulati Biblia	Jeromos fordítás	Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás	Károli Gáspár revideált fordítása	Simon Tamás László o.s.b. Újszövetség- fordítása
<p>¹³ <u>Vos</u> estis <u>sal terrae</u>; quod si <u>sal evanuerit</u>, <u>in</u> quo <u>salietur</u>? Ad <u>nihilum valet ultra</u>, nisi ut <u>mittatur foras</u> et conculcetur ab <u>hominibus</u>.</p> <p>¹⁴ <u>Vos</u> estis <u>lux mundi</u>. Non potest <u>civitas abscondi</u> supra <u>montem posita</u>;</p> <p>¹⁵ neque <u>accendant lucerna</u> <u>m</u> et <u>ponunt</u> eam sub <u>modio</u>, sed super <u>candelabrum</u>, ut <u>luceat</u> omnibus, qui <u>in domo</u> sunt.</p>	<p>¹³Ti vagytok a föld sója. Ha a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg? Nem való egyébre, mint hogy kidobják, s az emberek eltapossák.</p> <p>¹⁴Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni.</p> <p>¹⁵S ha világot gyűjtanának, nem rejtik a véka alá, hanem a tartóra teszik, hogy mindenkinek világítson a házban.</p>	<p>¹³Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízetlenné válik, mivel sózzák meg? Semmire sem jó többé, mint hogy kidobják, és eltapossák az emberek.</p> <p>¹⁴Ti vagytok a világ világossága. Nem lehet elrejtteni a hegyre épült várost.</p> <p>¹⁵Lámpát sem azért gyűjtanak, hogy aztán a véka alá tegyék, hanem a lámpatartóra, hogy világítson mindenkinek, aki a házban van.</p>	<p>¹³Ti vagytok a föld sója. Ha a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg? Nem való már egyébre, mint hogy kidobja és szétapossa az ember.</p> <p>¹⁴Ti vagytok a világ világossága. A hegyre épült város el nem rejthető.</p> <p>¹⁵És ha világosságot gyűjtanak, nem teszik véka alá, hanem a tartóra, hogy világítson a ház minden lakójának.</p>	<p>¹³Ti vagytok a földnek savai; ha pedig a só megízetlenül, mivel sózzák meg? nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltapossák az emberek.</p> <p>¹⁴Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város.</p> <p>¹⁵Gyertyát sem azért gyűjtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék és fényljék mindazoknak, a kik a házban vannak.</p>	<p>¹³ Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízét veszti, mivel lehet visszaadni az ízét? Semmire se való már, csak arra, hogy kidobják, és szétapossák az emberek.</p> <p>¹⁴ Ti vagytok a világ világossága. Nem lehet elrejtteni a hegyen épült várost.</p> <p>¹⁵ Lámpást sem azért gyűjtanak, hogy véka alá tegyék, hanem hogy a lámpatartóra, és akkor világít mindenkinek a házban.</p>

¹⁶ Sic <u>luceat lux</u> vestra coram <u>hominibus</u> , ut <u>videant</u> vestra <u>bona</u> <u>opera</u> et <u>glorificent</u> <u>Patrem</u> vestrum, qui <u>in caelis</u> est.	¹⁶ Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!	¹⁶ Úgy világítson a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és dicsőítsék Atyátokat, aki a mennyekben van.	¹⁶ Így világítson világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és magasztalják mennyei Atyátokat.	¹⁶ Úgy fényljk a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.	¹⁶ Ugyanígy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy ne lássák jótetteiteket, és dicsőítsék mennyei Atyátokat!
--	--	---	--	--	---

1.1.3. Szöveg behatárolása

A hegyi beszéden belül Jézus a boldogság-mondások után (Mt 5,3-12) újabb gondolatmenetbe kezd, amit az általa használt két metafora: „a föld sója” és „a világ világossága” jelez (Mt 5,13-14). Ezekkel a képekkel hallgatóit szólítja meg, s a világban való küldetésükről tanítja őket. Mivel a Mt 5,17 verstől már az ószövetségi törvény és Jézus kapcsolatáról olvashatunk, így az általunk vizsgált evangéliumi szakasz a Mt 5,13-16 versek között található.

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

Párhuzamok Máté evangéliumán belül

10,22 “Mindenki szemében gyűlöletesek lesztek nevemért. Aki azonban mindvégig kitart, az üdvözü.”

Szinoptikus párhuzamok

Mk 4,21 “Ezután így folytatta: „Vajon azért gyújtanak lámpát, hogy a véka vagy az ágy alá rejtsek? Nem azért, hogy a lámpatartóra tegyék?”

Mk 9,50 “A só jó. De ha a só elveszti ízét, mivel ízesítik meg? Legyen bennetek só, és éljetekek békében egymással.”

Lk 8,16 “Senki sem gyújt világot azért, hogy befödje valami edényfélével, vagy hogy az ágy alá tegye. Inkább a tartóra teszi, hogy aki csak belép, lássa világát.”

Lk 11,33 “Senki sem gyújt világot, hogy eltakarja vagy a véka alá rejtse. Inkább a tartóra teszi, hogy aki csak belép, lássa világát.”

Lk 14,34-35 “A só hasznos. De ha a só elveszti az ízét, mivel ízesítik meg? Sem földnek, sem trágyának nem való. Kidobják. Akinek van füle a hallásra, hallja meg!”

Jn 3,21 “Aki ellenben az igazsághoz szabja tetteit, a világosságra megy, hadd derüljön fény a tetteire, amelyeket az Istenben vitt végbe.”

Jn 8,12 “Egy másik alkalommal így beszélt Jézus: „Én vagyok a világ világossága. Aki követ, nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”

Jn 9,5 “Amíg e világban vagyok, világossága vagyok a világnak.”

Jn 15,8 “Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Lev 2,13 “Sózz meg minden áldozatot, amelyet felajánlasz és ne szűnjél meg a te Istened szövetségének sóját hinteni áldozatodra. Minden ajándékkal mutass be sót Uradnak, Istenednek.”

Szám 18,19 “Tehát minden szent adományt, amelyet Izrael fiai felajánlanak az Úrnak, neked adok, s veled a fiaidnak és a leányaidnak, minden időre téged megillető osztályrészül. Ez örökre fennmaradó osztályrészed az Úr előtt, neked, s veled együtt utódaidnak.”

Iz 2,2 “Az utolsó időkben az Úr házának hegye szilárdan áll majd a hegyek tetején, és magasabb lesz a halmoknál. Odaözönlenek mind a nemzetek”

1 Kor 10,31 “Tehát akár esztek, akár isztok vagy bármi mást tesztek, tegyetek mindent Isten dicsőségére.”

Ef 5,8-9 “Valaha sötétség voltatok, most azonban világosság az Úrban. Éljetek úgy, mint a világosság fiai. A világosság gyümölcse csupa jóság, igazságosság és egyenesség.”

Fil 1,11 “s bővelkedni fogtok az igaz élet gyümölcsében, amelyet Jézus Krisztus szerzett, Isten dicsőségére és tiszteletére.”

Fil 2,15 “hogy kifogástalanok és tiszták legyetek, Istennek ártatlan gyermekei a gonosz és romlott nemzedékben, amelyben úgy kell ragyognotok, mint a csillagoknak a mindenségben.”

Kol 4,6 “Beszédeitek legyen mindig szíves, sóval ízes, akkor majd helyesen meg tudtok felelni mindenkinek.”

1 Pt 2,12 “Éljetek szép életet a pogányok között, hogy lássák jótetteiteket, és látogatása napján majd magasztalják Istent, épp amiért most gonosztevőnek rágalmaznak benneteket.”

Jel 21,10 “És lélekben elvitt egy nagy magas hegyre, s ott megmutatta nekem a mennyből, az Istentől alászállt szent várost, Jeruzsálemet.”

1.1.5. Szószerinti értelmezés

A hegyi beszéd ezen rövid szakaszában (Mt 5,13-16) Máté Jézus tanításából két szimbólumot hangsúlyoz, amelyeket többes szám második személyben a hallgatóság felé mondva közöl: „Ti vagytok a föld sója” (Mt 5,13), „Ti vagytok a világ világossága” (Mt 5,14). E jelképekkel a keresztny ember küldetését, a világban való felelősségteljes szerepét kívánja kifejezni.

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

τὸ ἄλας τῆς γῆς (*to hálász tész gész*) (Mt 5,13) „a föld sója”

A só Jézus korában is ízesítésre, fertőtlenítésre, konzerválásra használták. Fontos eszköz volt tehát a hétköznapi életben. Sajátos és egyedi az Újszövetségben, hogy Máté összekapcsolja a „föld” kifejezéssel. A „föld sója” szókapcsolat tehát szimbolikus jelentésű: ahogyan a só konzerválja, illetve megízesíti az ételt, úgy kell a keresztényeknek is életvitelükkel értéket menteni s átadni, továbbá ízt: értelmet s reményt adni az emberek életének. Ahogyan a só fertőtleníti, úgy kell Jézus tanítványainak is küzdeni a bűn fertőzése ellen.

τὸ φῶς τοῦ κόσμου (*to fósζ tí kozmú*) (Mt 5,14) „a világ világossága”

A „világosság” képe Máténál Jézus nyilvános működésének kezdetéhez (Mt 4,16), illetve színeváltozásához (Mt 17,2) is kapcsolódik, továbbá János evangéliumában is megjelenik (pl. Jn 1,4-5.7-9; Jn 3,19; Jn 12,36). Fontos megállapítanunk, hogy János evangélista a „világ világossága” kifejezést Jézus személyéhez köti, sőt maga az Úr beszél így önmagáról, küldetéséről (Jn 8,12; Jn 9,5; vö. Jn 11,9; Jn 12,46). Máténál viszont Jézus Krisztus a hallgatóságát, az ő tanítványait nevezi így (Mt 5,14). A fény szimbóluma azt jelzi, hogy az Isten Fia legyőzte a bűn és a halál sötétségét.

Ahogyan a Hold nem a saját fényét, hanem a Napét sugározza a Földre, úgy a keresztény ember is csak Jézus Krisztus világosságát adhatja a világ számára. Minden pillanatban Jézust kell tehát sugároznunk (vö. Mt 5,16), de ez csak akkor lehetséges, ha az ő világosságát befogadjuk, s ez alapján élünk. Ez ad értelmet életünknek, ahogyan Sík Sándor papköltő is mondja: „Csak annyit érőt érünk, amennyi fénye visszacsillan rólunk az Istennek”.

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.1. Szószerinti fordítás

Miután buzdította őket, most dicséri, hogy vigasztalódjanak. Igen magasrendű parancsokat adott ugyanis, az ószövetségi előírásoknál magasabb rendűeket, s ezért, hogy ne zavarodjanak össze és ne bizonytalanodjanak el, attól félve, hogy nem tudják végrehajtani a rendelkezéseit, így szól hozzájuk: ti vagytok a föld sója. Ily módon tanújelét adja, hogy maradéktalanul szükséges minden, amit elmondott. Mert nem csak a saját életek miatt fontos az üzenetek, közli az apostolokkal, hanem az egész világnak. Nem két városba, nem is tízbe vagy húszba küldelek titeket, nem is csak egyetlen néphez, mint egykor a prófétákat, hanem a földhöz, a tengerhez, az egész világhoz, amelynek rosszul megy a sora. Ezzel az állításával azt fejezi ki, hogy az egész emberi természet elvesztette az ízét, és pusztulásnak indult a bűn miatt. Úgy értsük talán, hogy az apostolok állítják helyre azt, ami megromlott? Szó sincs róla. Ami ugyanis már tönkrement, azt nem lehet feljavítani sóval. Nem volt módjuk tehát ilyesmire. Arról van szó, hogy mindazt, aminek már korábban helyreállt az állapota, amit rájuk bízta, ami már elvesztette a rossz szagát, azt most megsózzák, és így megőrzik azt a friss állagát, amelyet az Úr hozott létre. Krisztus erejének köszönhető, hogy az emberek megszabadultak a bűn rothadtságától; az viszont az apostolok erőfeszítésének és fáradozásának gyümölcse, hogy nem térnek vissza romlott állapotukba.

Aranyszájú Szent János

2.1.2. Atyák Bibliájából összefoglalás

Nem úgy küld minket az Úr Jézus, mint régen a prófétákat, hogy egy, kettő vagy tíz városba, hanem a földre, az egész földre, mely romlásban él a bűn miatt. Ezért meg kell sózni az erényekkel. Ezeket az erényeket a boldogmondásokból lehet megfigyelni, megtanulni. Ha pedig elsajátítottuk, akkor nem szabad magunknak megtartani, hanem élnünk kell velük. Nemcsak a bölcsek és okosak felé kell ezt megtenni, hanem az egyszerű emberekhez is el kell juttatni az örömhírt. Ugyanakkor nem szabad felcserélni a sorrendet. Krisztus az, aki megszabadít, és Ő általunk cselekszik. Ehhez azonban bátorságra van szükség. Szükséges konfrontálódni az emberekkel, hiszen a só is csak így kerülhet az ételbe és fejt ki hatását. Veszélyt jelent, ha valaki ettől ódzkodik. Amennyiben ez nem történik meg, akkor valóban nem való másra, minthogy kidobják. A másik veszély, hogy e tevékenység közben elfelejtődik az eredet, Jézus Krisztus. Akik ebben a szolgálatban fáradoznak, maguknak is vigyázniuk kell életükre, erkölcsükre, hogy mindig világítani tudjanak az embereknek. Ugyanakkor nektek is új módon kell élnetek, ahogyan Jézus megszabta. Ha mindezeket elmulasztjátok, akkor vétkesek lesztek az egyes emberek elvesztése miatt.

Vö.: Aranyszájú Szent János, Máté evangéliumhoz 15, 6 s. (Crisostomo Giovanni, *In Matth.* 15, 6 s.)

Nagy Szent Gergely pápa is hasonlóképpen figyelmeztet. Aki meghívást kapott a prédikálásra, kegyelmeket kapott, mint például a tisztaságét, az alázatos türelmét, stb. Azonban ezeket nemcsak önmagáért kapta, hanem másokért is. A Szentatya szavait megerősítik Szent Pál apostol gondolatai is: „És ő azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.“ (2 Kor 5, 15)

Vö.: Nagy Szent Gergely, Regula pastor, 1, 5 – 6 (Gregorio Magno, *Regula pastor.* 1, 5-6)

2.1.3. Catena Aureából összefoglalás

Ezzel a rövid evangéliumi szakasszal az egyházatyák az apostoli – keresztényi – hivatás fontosságát és felelősségét magyarázták, értelmezték.

A tizenharmadik versben a „föld sója” kifejezéssel kapcsolatban több egyházatya azt hangsúlyozza, hogy ahogyan a só ízesíti és tartósítja az ételt, úgy az apostolok munkájukkal megízesítik az emberi nemet és megőrzik őket az örökkévalóságra (Hilarius és Szent Jeromos). Aranyszájú Szent János ezzel kapcsolatban azt írja, Jézus azért mondja, hogy az apostolok a föld sója, mert ők az egész világ üdvéért kell, hogy fáradozzanak, nem csak egy nép, Izrael üdvéért. Remigius amikor erről a versről beszél, akkor felidézi az ószövetségi áldozatbemutató módját. Eszerint az áldozati ajándékot, a húst először mindig besózták, ugyanis ez az égi bölcsességnek az íze. De mi történik akkor, ha „a só ízét veszti”? Ha a tanító tévedne, ki javítja ki? Akkor nem marad más, mint kivetni őt a tanítói hivatalából (Glossa). Ezért mondhatjuk, hogy a keresztények feladata nagy felelősség is egyben.

Aranyszájú Szent János a 14-16. vers kapcsán visszatér a 13. versre is, amikor azt állítja: amíg a só tartósítja a dolgokat, addig a fény mindig jobbá teszi azokat. Azért mondja, hogy az apostolok a föld sója és a világ világossága, mert az apostolok a zsidók és a keresztények számára a só (hiszen mindkettő már ismeri Istent), de a pogányok számára világosság (hiszen ők még nem ismerik Istent). Máshol ezt úgy olvashatjuk, hogy az Úr úgy küldi az apostolokat maga előtt, mint ahogy a Nap a sugaraival melegíti fel és világítja meg a földet (Remigius). A hegyre épített város hasonlatát Hilarius magyarázza, azt mondja, hogy a hegyre épített város az apostolokat jelképezi, akiknek

nem szabad félelmükben elmenekülniük és elbújniuk, hanem tovább kell hirdetniük az örömhírt. Beda szerint Krisztus meggyújtotta a mécses, de ezt a mécses nem lehet letakarni és a törvény keretei közé szorítani, és nem lehet az sem, hogy egy nép magának kisajátítsa, hanem mindenkinek részesülnie kell a fényéből. Szerinte a gyertyatartó az egyházat szimbolizálja. Az utolsó vershez Szent Ágoston azt a kommentárt fűzi, hogy önmagában a jócselekedetek nem érnek semmit, ha nem társul hozzá az Isten dicsérete.

2.2. Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Pápai gondolatok

Szent II. János Pál

ECCLESIA DE EUCHARISTIA

22. Amikor az Új Szövetség népe egyesül Krisztussal, egyáltalán nem zárkózik önmagába, hanem „szentséggé” válik az egész emberiség számára, a Krisztus által megvalósított üdvösség jelévé és eszközévé, a világ világosságává és a föld sójává (vö. Mt 5,13-16) mindenki üdvösségére. Az Egyház küldetése folytatja Krisztus küldetését: „Miként engem küldött az Atya, én is küldelek titeket” (Jn 20,21). Ezért a keresztdozat eucharisztikus megörökítéséből s a Krisztus testével és vérével való közösségből meríti az Egyház a küldetésének teljesítéséhez szükséges lelki erőt. Így válik az Eucharisztia az egész evangelizáció *forrásává* és *csúcspontjává*, hiszen annak célja az emberek közössége Krisztussal s benne az Atyával és a Szentlélekkel.

Ferenc pápa

EVANGELII GAUDIUM

92. Ebben rejlik az igazi gyógyulás, lévén hogy a másokkal való kapcsolatba lépésünk módja valóban meggyógyít, s nem megbetegít bennünket. Ez egy misztikus, szemlélődő testvériség, mely képes felnézni a felebarát szent nagyságára, képes minden emberi lényben felfedezni Istent, akinek szeretetéhez kapcsolódva el képes elviselni az együttélés terheit, képes kitárni a szívét Isten szeretete előtt, hogy mások boldogságát úgy keresse, ahogyan azt jóságos Atyjuk keresi. Éppen ebben a korszakban, még ott is, ahol „kisdéd nyáját” alkotnak (Lk 12,32), az Úr tanítványai arra hivatottak, hogy olyan közösségként éljenek, mely a föld sója és a világ világossága (vö. Mt 5,13-16). Arra vannak meghíva, hogy legyenek a tanúi egy mindig új módon evangelizáló összetartozásnak. Ne hagyjuk, hogy elrabolják tőlünk a közösséget!

2.3. Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

Az evangéliumi szakasz az előző heti folytatása, szintén a hegyi beszédből. Jézus tanítványainak két metaforában jelöli meg a világbeli szerepüket: ők a föld sója és a világ világossága. A irgalmas jócselekedetek itt is hangsúlyt kapnak: „Úgy világítson a ti világosságtok az emberek előtt, hogy látva jótetteiteket, magasztalják mennyei Atyátokat!” (Mt 5,16)

A rászoruló megsegítésének fontossága jelenik meg kiemelten az *olvasmányban* (Iz 58,7-10). Az éhezők megettetése, a hajléktalan

befogadása, a mezítelen felöltöztetése, az embertársakhoz való odafordulás a Mt 25-beli irgalmasság cselekedeteit vetíti előre. Az ilyen jótettekre céloz az evangélium, melyet látva magasztalhatják az emberek az Istent. A *válaszos zsoltárban* is (Zsolt 111,4-5. 6-7.8a.9) olvashatunk az egymás iránti irgalmasság jelentőségéről. Az igaz ember eszerint irgalmas, jóságos, igazságos, bőséges adományt ad a szegényeknek, kölcsönt szívesen ad és a törvény szerint cselekszik mindenben. A két választható *áldozási énekből* a *második* az előző heti boldogmondásokból idéz (Mt 5,5-6). Az evangélium ráirányítja a figyelmet e sorokat illetően arra, hogy Jézus követőinek is irgalmasan kell fordulni a szomorkodókhoz, rászorulókhöz, így elővételezve Isten eljövendő uralmát. Az *egyetemes könyörgések* is döntően az irgalmasság cselekedeteit emelik ki. A papi *bevezetőben* elhangzik: „Kérjük Istentől az irgalmas lelkület ajándékát, amely kedvessé tesz minket mennyei Atyánk előtt!”. Az első könyörgés azt kéri, mindig szívesen gyakoroljuk az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit, kapcsolódva ezzel az evangélium mellett az egész liturgia vezérfonalához. A második kifejezetten az evangéliumi metaforákat idézi: „Add, hogy Egyházad a föld sója és a világ világossága legyen!”. A negyedik pedig a Krisztus-követéshez kér segítséget, melyből fakadóan segíthetünk a rászorulókon. A jócselekedetek és a tettek fontossága jelenik meg az *áldozás utáni könyörgésben* is: „Segíts, hogy egyek legyünk Krisztusban, és örömmel munkálkodjunk az egész világ üdvösségén”.

Az Istent követők fényessége, mint lámpás jelenik meg az evangéliumban, s ehhez kapcsolódnak az olvasmány szavai is: „akkor felragyog a sötétségben világosságod” (Iz 58,10). Ez a liturgiában gyakran megjelenő fényszimbolika tér vissza a *válaszos zsoltárban* „Az igaz ember világít, mint fény a sötétségben” (vö. Zsolt 111,4a). Visszaköszön ez az alleluja versben is (vö. Jn 8,12):

„Én a világ világossága vagyok [mondja a mi Urunk], aki engem követ, övé lesz az élet világossága”. A jánosi szakaszban Jézus saját magáról mondja, hogy ő a világ világossága és a követésére biztat.

További fontos motívum a mai liturgikus szövegekben az, hogy mindez – a jócselekedetek, az üdvösség munkálása – alapvetően az Isten kegyelméből, lehajló szeretetéből mehet végbe. Ez fogalmazódik meg a *kezdő könyörgésben*: „Urunk, Istenünk, őrizd szüntelen jóságoddal Egyházadat és erősítsd mindenkor oltalmaddal, mert csak a te kegyelmedre hagyatkozhat”. Ehhez kapcsolható a *szentlecke* (1Kor 2,1-5) tanítása is: „Tanításom és igehirdetésem ezért nem a bölcsesség elragadó szavaiból állt, hanem a lélek és az erő bizonyosságából, hogy hiteteknek ne emberi bölcsesség, hanem Isten ereje legyen az alapja” (1Kor 2,4-5) – minden emberi jószág gyökereiben Isten jósága és ereje fedezhető fel. A két választható *áldozási ének* közül az *első* (Zsolt 106,8-9) is ehhez a gondolathoz tartozik: „Adjunk hálát az Úrnak jóságáért, az emberek fiaival tett nagy csodáiért, mert bő vizet adott a szomjazóknak, és az éhezőket jóllakatta”.

2.3.2. Liturgikus énekek
Éneklő Egyház 204-es éneke.

Gitáros énekek:

Indulj és menj...

<https://www.youtube.com/watch?v=SN1YBqMiJWU>

Kivonulás

Indulj és menj, hirdesd szavam, népemhez küldelek Én.
Tövis és gaz, vér és panasz, meddig halgassam még Én?

|:Küldelek Én, megáldlak Én, csak menj és hirdesd szavam.:|

Tüzessé teszem ajkaidat, gyémánttá homlokodat,
népemnek őrévé rendellek Én, Lelkemet adom melléd.

|:Küldelek Én, megáldlak Én, csak menj és hirdesd szavam.:|

„Úgy világítson a ti világosságtok az emberek előtt, hogy látva jótetteiteket, magasztalják mennyei Atyátokat!” (Mt 5, 16)

Indulj és menj, hirdesd szavam

<https://www.youtube.com/watch?v=oA0h8xyloJU> (orgonás változat)

Kotta:

http://dicsportal.hu/e107_files/downloads/1355835277_indulj_s_menj_001.jpg

„Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? Nem való az egyébre, mint hogy kidobják, s eltapossák az emberek.” (Mt 5, 13)

Csiszér László – Ó Uram, a Te Igéd lámpás

<https://www.youtube.com/watch?v=eTAI5BRyvXE>

Kotta:

<http://enekfuzet.ujevangelizacio.hu/enek/o-uram-te-iged>

„Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? Nem való az egyébre, mint hogy kidobják, s eltapossák az emberek.” (Mt 5, 13)

Mustármag – mutogatós ének

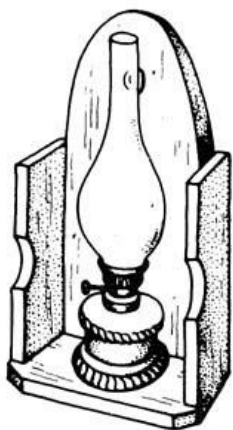
https://www.youtube.com/watch?v=m-Eitrsk_10

Kotta:

[http://enekfuzet.ujevangelizacio.hu/sites/enekfuzet.ujevangelizacio.hu/files/song/Hogyha%20csak%20egy%20\(\(Grupo%20Nueva%20Vida\),%20F%C3%A1bry%20Korn%C3%A9l\).pdf](http://enekfuzet.ujevangelizacio.hu/sites/enekfuzet.ujevangelizacio.hu/files/song/Hogyha%20csak%20egy%20((Grupo%20Nueva%20Vida),%20F%C3%A1bry%20Korn%C3%A9l).pdf)

2.4. Pedagógiai vonal leírása:

2.4.1. Tantörténetek

„Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? Nem való az egyébire, mint hogy kidobják, s eltapossák az emberek.” (Mt 5, 13)

Örökség

Egy bizonyos hegyi faluban évszázadokkal ezelőtt egy nemesember azon gondolkodott, hogy milyen örökséget hagyjon a falu lakóinak. Végül eldöntötte, hogy templomot épít hagyatékként. A templomépítés tervét titokban tartotta egészen a befejezésig. Amikor az emberek összegyűltek, csodálkoztak a templom szépségén és

tökéletességén. Sok dicsérő megjegyzés után egy jó megfigyelő megkérdezte: - "De hol vannak a lámpák? Miként világítják meg a templomot?" - Anélkül, hogy válaszolt volna, a nemes rámutatott a falon lévő lámpatartókra, aztán minden egyes családnak adott egy lámpát, hogy vigyék magukkal az istentiszteletre és függesszék fel a falra: - "Valahányszor itt vagytok, az a hely, ahol ültök, világos lesz - felelte a nemesember. - Amikor pedig nem lesztek itt, az a hely sötét lesz. Amikor távol maradtok a templomtól, Isten házának bizonyos része sötéten marad."

Vajon a mi lámpásunk meg van gyújtva? Azon a helyen világítunk, ahová Isten helyezett minket? Ha a megfelelő helyen világít életünk, akkor igazi a mi Krisztus várásunk.

<http://ajnacsko-plebania.webnode.hu/heti-lelekemelo-2/>

„Úgy világítson a ti világosságtok az emberek előtt, hogy látva jótetteiteket, magasztalják mennyei Atyátokat!” (Mt 5, 16)

Egy mosolyon múlt

Egyszer egy pap New York Bowery nevű részén járt, ahol sok a hajléktalan. Három barátjával épp a komp felé igyekezett. Útközben láttak egy rongyokba öltözött embert a járdán ülni. Nagyon piszkos volt, és szemmel láthatóan depressziós. Amikor a tekintete összetalálkozott a papéval, intett neki, hogy menjen oda hozzá. A pap meghatottan elindult felé. A barátai azonban gyorsan rászóltak: „Csak nem mész oda ahhoz a csavargóhoz?!” A pap elengedte a füle mellett barátai figyelmeztetését, és odalépett a hajléktalanhoz. Pár szót váltott vele. Aztán rámosolygott és indult a komphoz. Amint a beszállásra várakoztak, a hajléktalan futva odajött hozzá, és zokogott, mint egy gyerek. Előhúzott egy fegyvert, és azt mondta: "Atyám, ma reggel, mielőtt találkoztunk, arra készültem, hogy befordulok egy sikátorba, és szétloccsantom a fejemet. Amikor ön felbukkant, intettem és ön odajött. Válaszolt a hívásomra és a könyörgésemre. Aztán úgy beszélt velem, ahogy azzal beszélnek, akit szeretnek, de nem ez tartott vissza attól, amit terveztem. Távozóban a szemembe nézett, és rám mosolygott. Hét év óta ez volt az első jele az emberi szeretetnek, ami felém irányult, és el akartam mondani, hogy a mosolya visszaadta ma az életemet." Aztán beszélgettek még egy kicsit kettesben, a pap megtudta, hogy ez az ember valamikor orvos volt a John Hopkins Kórházban. A pap megáldotta, majd folytatta útját.

Később a pap elment a kórházba, és kérdezősködött a férfi felől. Különböző orvosoknak és nővéreknek említette meg az illető nevét, és azt mondták, hogy tényleg orvos volt itt, de valami probléma

miatt távozott. Senki sem tudta megmondani, hogy hol tudná megtalálni.

Három évvel később csörög a telefon, és egy kellemes hang üdvözli a papot.
"Halló, itt Dr. Lawson. Emlékszik még rám? A kikötőben találkoztunk. Ismét itt vagyok a kórházban. Csak azt akartam mondani, hogy milyen sok múlik egy mosolyon - néha minden egy mosolyon múlik."

[http://ajnacsko-plebania.webnode.hu/heti-lelekemelo-2-/](http://ajnacsko-plebania.webnode.hu/heti-lelekemelo-2/)

Kép forrása:
http://pctrs.network.hu/clubblogpicture/4/5/8/_/458768_13685277_9_big.jpg

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

„Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtetni.” (Mt 5, 14)

„Úgy világítson a ti világosságtok az emberek előtt, hogy látva jótetteiteket, magasztalják mennyei Atyátokat!” (Mt 5, 16)

Aranyosi Ervin – Engedd meg, hogy gyertyát gyújtsak!

**Engedd, hogy egy gyertyát gyújtsak,
gyertyát a szívedben!
Segíts azon, aki kint él,
kint a nagy hidegben!**

**Vigyél neki meleg ételt,
pokrócot, kabátot,
hogy az Isten melegével
szíve legyen áldott!**

**Gyújts egy gyertyát a szívében,
hittel és reménnyel,
legyél te az őrangyala
Isten kegyelmével.**

**Ne sajnáld a szereteted,
marad abból bőven,
Gyújtsál gyertyát a szívekben,
az új esztendőben!**

**Saját fényed világítson,
s legyen benned jószág,
változzon tőle a világ,
jöjjön szebb valóság!**

**A fényeddel utat mutass,
követendő példát,
Jézus benned újra éled,
szeretetét éld át!**

Engedd meg, hogy gyertyát gyújtsak,
karácsonyi fénnel,
bánj hát mától emberséggel
minden élőlényel.

Díszítsd fel az életedet,
szébbítsd a világot,
minden érző ember szíve
legyen fénnel áldott!

<http://versek.aranyosiervin.com/tag/hit/>

„Ti vagytok a világ világossága. A hegyen
épült várost nem lehet elrejteni.” (Mt 5,
14)

Aranyosi Ervin: Segítődnek jöttem!

**Isten gyermekeként születtem e Földre.
Szépen megformázott, kitalált előre!**

**Érző lelkek közül kiválasztott engem,
s rám bízott egy álmot, öntsön testet bennem!**

**Én leszek szavának egyik hírvivője,
emberek élete váljon szebbé tőle!
Rám bízta a titkot, a szeretet csodáját,
vigyek fényt a létbe, a szeretet lángját!**

**Tudta, szükség van rám, hogy hitét hirdessem,
s kapzsiság bűnébe, azért mégse essem.
Hát életre keltett és útnak indított,
szívem közepébe egy adó-vevőt rakott.
Tudom, azért vagyok ezen a világon,
hogy szívem érezzen, tapasztaljon, lásson,
s a teremtő hangját halljam, s közvetítsem,
hogy leírjam mindazt, mit rám bízott az Isten!**

Hirdessem a versben a szeretet csodáját,
hogy lássák meg a létben annak minden báját.
Merítsenek erőt tisztos igazságból,
amelyik felemel, s minden lelket ápol.
**Mutassam: - A világ tele van szépséggel –
és aki meglátja, az sokkal többet ér el!
Aki szeretni bír, s adni mer jóságot,
megleli a Földön az élő Mennyországot.**

**Azért jöttem el, hogy kivegyem a részem,
s mit az Úrtól kapok, átadjam egészen.
Hogy, mint közvetítő, nyilatkozni merjek,
s a némely, még tudatlant, letről felemeljek.
Kivegyem a részem az újjászületésből,
amire a világ már nagyon régen készül.
Hát én felvállaltam ezt a feladatot,
közvetítsem szavát, hitet, erőt adok.**

Tudd, a pokol tüze itt ég lent a Földön,

amikor nem látsz át a szemellenződön,
mikor csak a gondot, bajt, az átkot látod,
mikor te teremtéd saját akadályod.
S elveszted a hited, istentelen leszel,
tehetetlen dühvel értelmetlent teszel,
aztán meg siratod, lelked sajog belé,
elvesztett nyugalmad szíved sose lelé.

Keresed az utad, s rossz irányba nézel,
újságot olvasol, vagy épp tévét nézel,
s azt hiszed, a hír mind valódi, hiteles,
s azt kapja az ember tőle, amit keres.
Belesüllyedsz mélyen a lét-ingoványba,
érzések nélküli anyagi világba.
Nem csoda fájdalmaid, helyed nem találsz,
élet nélkül bolyongsz, s várod rút halálsz!

Te sem ezért jöttél, születted a Földre!
Jó akartál lenni, érzésekkel töltve.
Ki kellene nőni az anyagi világból,
édenkertbe lépni, a bűn mocsarából.
Keresd hát az utat, a szeretet útját,
leld meg a szeretet éltet adó kútját,
engedd, hogy a szíved, érzésed vezessen,
életednek végre értelme lehessen!

<http://versek.aranyosiervin.com/tag/hit/>

„Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni.” (Mt 5, 14)

Túrmezei Erzsébet – A magyar fa

Ha egy fára ragyog a nap fénye,
hogyne lenne életre reménye!
Meleg a fény, fakad a rügy tőle,
zöld levélke bújuk ki belőle.
Sok kis virág, fehér kelyhű, tiszta.

A kék égre úgy mosolyog vissza.
S ha lehullik mindenik virága,
gyümölcsöktől hajlik a fa ága:
Ha egy fára ragyog a nap fénye,
hogyne lenne életre reménye!

Mért látom hát kopáran a fát,
az én szegény, szomorú hazámat?
Hiszen Isten kegyelmének napja
sugarát rá bőséggel hullatja.
Mért mered hát csupasz az ága?
Miért nem fakad rügye és virága?

Kis rügyecskék, ti talán tudjátok.
Hívogatón, ha letekint rátok,
talán ti nem engedtek szavának,
kis rügyei a nagy magyar fának!
Tavaszt csak nap melege adhat.
Tavaszt csak az Úr Jézus fakaszthat.
De hogy a fa virágba boruljon,
kis rügyecske kell, hogy kiviruljon,
engedjen a napfény melegének,
Megváltója nagy szeretetének.

Rügy szívecske nyílj meg valahára!
Meleg árad le a magyar fára:
az Úr Jézus kegyelmének fénye.
Hogyne lenne életre reménye!

<https://keresztyenversek.wordpress.com/category/szerzok-szerint/turmezei-erzsebet/>

kép forrása: <https://pixabay.com/hu/erd%C5%91-f%C3%A1k-napsug%C3%A1r-hangulat-287393/>

„Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? Nem való az egyébre, mint hogy kidobják, s eltapossák az emberek.” (Mt 5, 13)

Babits Mihály - Örökkék ég a felhők mögött (részletek)
(Vallomás helyett hitvallás.)

Az első könyvem első oldalára a »soha-meg-nem-elégedés« himnuszát írtam be... Nincs jogom hát panaszkodni, ha ma is elégedetlenül futok még; sokat szereztem, sokat el is dobtam; egy vállrándítással; gesztusaim idegesek voltak és türelmetlenek; soha le nem ültem egy pillanatra sem; gazdagságomban szegénynek éreztem

magamat és fáradságomban nyughatatlannak; nem csak a könyvembe,

homlokomra is fel van írva a »soha-meg-nem-elégedés«. **Futottam hősen, szüntelen, lélekzetlen; olykor szinte elbukni látszottam; s hasonlítottam ahhoz a fához, melynek koronáját földig csapja a szél...**

Mi tart fönn? Mi a gyökér, mely nem szakad el? mely elpusztíthatatlan

táplál valami kimeríthetetlen erővel? »A hit az élet ereje: az ember,

ha egyszer él, akkor valamiben hisz... Ha nem hinné, hogy valamiért

élnie kell, akkor nem élne...« Ezek a szavak, Tolsztoj szavai,

járnak

az eszemben, s vizsgálom, mit hiszek? Ó, örökkék ég minden felhők

mögött; kiirthatatlan optimizmus!

Hiszek abban, hogy élni érdemes. Talán nincsen célja és értelme,

mert »cél és értelem« emberi fogalmak: a világnak nincs rájuk szüksége. A világ több, mint minden emberi; hiszek a világban, mert eszem el nem éri.

S mégis **hiszek az észben, hogy ameddig ér, hűséges szolgája annak**

a Valaminek, amit el nem ér... Építse életünket: s ahogy egy vers jobb lesz és nem rosszabb, ha az ész építi (csak ott álljon az építész

mögött a gazda is!) - akként legyen már egyszer jobb életünk.

Esztelen

iszonyokon ment át Európa (esztelen volt az én életem is): jöjjön most

már az Ész!

...

Magyar vagyok: lelkem, érzésem örökséget kapott, melyet nem dobok el: **a világot nem szegényíteni kell, hanem gazdagítani.**

Hogy

szolgálhatom az emberiséget, ha meg nem őrök magamban minden

minden kincset, ami az emberiséget gazdagíthatja? A magyarság színét,

a magyarság kincsét! De mily balga volnék, ha ugyanakkor más

színt,
más kincset el akarnék venni, vagy meggyengíteni!

**Én hiszek a testvériségben: a színek együtt adják ki a képet,
a
hangok együtt adják a koncertet. Nemzet ne a nemzet ellen
harcoljon:
hanem az ellen, ami minden nemzet nagy veszélye: az elnyomás
és a
rombolás szelleme ellen!** Micsoda leckét kaptunk ebből éppen mi,
magyarok! **És micsoda hiba: másnak tenni, amit magunknak
nem kívánunk
- holott már avval, hogy másnak megtettük, ajtót nyitottunk
neki,
hogyan velünk is megtörténhessék.**

Én katolikus vagyok; azaz hiszek a nemzeteken felülálló,
egész világnak szóló *katholikus* igazságban! Más szóval: hiszek
igazságban, mely túl van a politikán, életünk helyi és pillanatnyi
szükségletein: az én egyházam nem nemzeti egyház! Nem vagyok
puritán:
az én üdvösségemnek nem elégséges az, ami szükséges: ami itt és
most
szükséges.

Hiszek a feleslegben. Abban, ami túl van családon és fajon;
abban,
ami túl van a meszelt falakon. **Elvégre lehet élni meszelt falak közt
is; de ez nem katolikus élet. A fal véd; de zár is. Én képeket
akarok
láttni a falakon, hogy újra kinyissák elém a világot...**

**Hiszek a művészetben, mely kinyitja elénk a világot, mely
kiröpi
a pontból és pillanattól, mely katolikussá és a kozmosz
polgárává
avat; *l'art pour l'art* ez és mégsem *l'art pour l'art*: mert éppen
az, hogy nem helyi és pillanatnyi célért harcol, éppen az teszi egy
nagyobb ügynek harcosává. Hiszek a művészetben, mely nem tagad
meg
semmit, se a *l'art pour l'art*-ot, sem a naturalizmust; de túlnő
mindeniken, mert nem rabja semminek. Hiszem, hogy érdemes...**

...

Hiszek a harcban, mely szüli a vágyat a békére.

S hiszek a békében. Hiszek a harmóniában, melyre vágy a lélek,
a
szépségben, melyért kiáltoz az anyag, a szeretetben, melyért
epednek
a népek. **Hiszek a nehézben, hogy nem lehetetlen! Ha nem hinnék
benne,
magam tenném lehetetlenné. Oly bűn, melyre nincsen
fölkoldozás. Csak a
hit teheti lehetségessé.**

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó játék

„Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? Nem való az egyébre, mint hogy kidobják, s eltapossák az emberek.” (Mt 5, 13)

Mustármag – mutogatós ének

https://www.youtube.com/watch?v=m-Eitrsk_I0

Kotta:

[http://enekfuzet.ujevangelizacio.hu/sites/enekfuzet.ujevangelizacio.hu/files/song/Hogyha%20csak%20egy%20\(\(Grupo%20Nueva%20Vida\),%20F%C3%A1bry%20Korn%C3%A9l\).pdf](http://enekfuzet.ujevangelizacio.hu/sites/enekfuzet.ujevangelizacio.hu/files/song/Hogyha%20csak%20egy%20((Grupo%20Nueva%20Vida),%20F%C3%A1bry%20Korn%C3%A9l).pdf)

„Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejteni.” (Mt 5, 14)

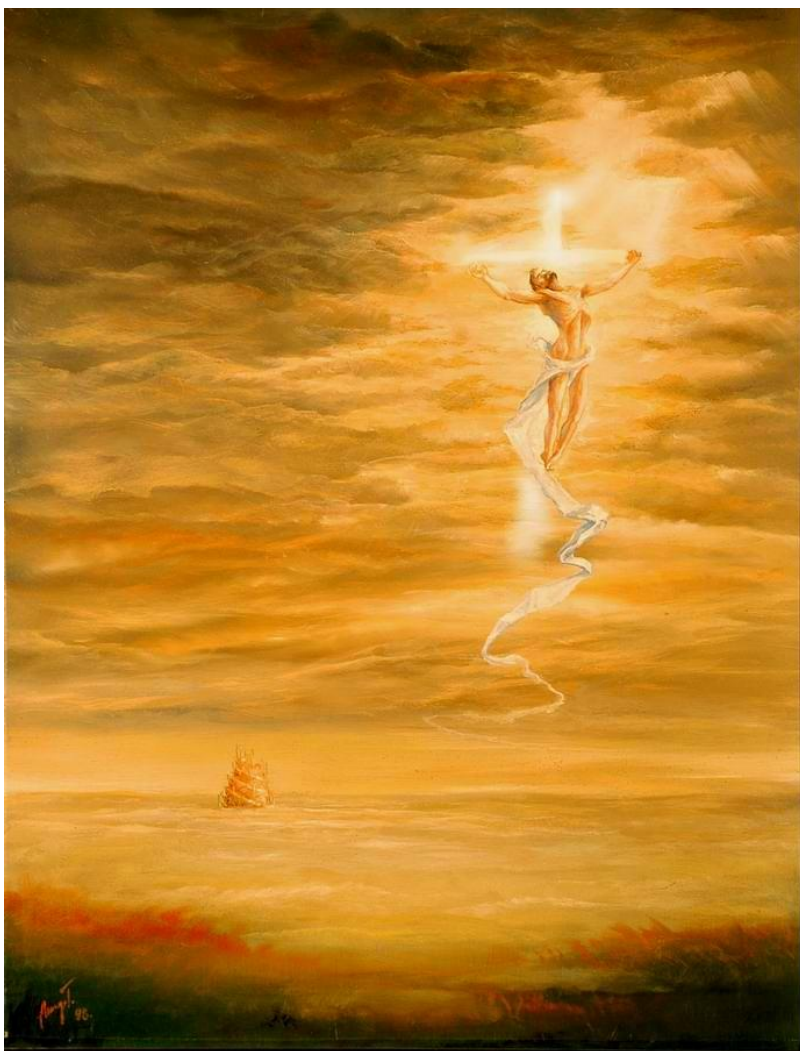
Kicsiny kis fényemmel

<https://www.youtube.com/watch?v=noo-aH-nRzQ>

Kotta:

<http://www.kottacsere.hu/?p=444>

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

Varga Tibor: Világ Világossága 60 x 80 cm olaj, farost

1954 Júniusában született, Debrecenben. Itt szívta magába a "Pátria" szeretetét, Bocskay, Rákóczy, Csokonay Vitéz Mihály tiszteletét, a cívis öntudatot, a nyakas református lelkületet.

Kora gyermekkorától vonzotta a képi ábrázolás, rajztanárá ekkor Solymosi László tanár úr volt, aki meghatározó jelentőségű hatással volt rá.

1968-ban Budapestre került családjával együtt, ahol az akkori Dési Huber Képzőművész körbe jelentkezett, s Klimó Károly, Tamás Ervin és Laborcz Ferenc tanítványa lett.

Gimnáziumi tanulmányai közben, s az után (1972) amikor ötvös tanulóként volt jegyzve, Búza Barna, Grantner Jenő, Pándi-Kiss János szobrászművészek okították művészetre, ugyancsak nagy hatást téve művészi elkötelezettségére.

Ötvös tanulóként fedezte fel az akkori igen erős és jó hírnek örvendő, Vasutas Képzőművész Kör, ahova jelentkezett, s föl is vette Kirschmayer Jenő szobrászművész úr.

Időközben reklám-grafikusi vizsgát tett, s különböző dekorációkban dolgozott. Majd dekoráció-vezetőnek is kinevezték, ami mellett reklám szervezői munkakört is ellátott, mert a reklám - propaganda szakmai képesítést szerzett. Később ezen a területen dolgozott tízegynehány évig.

Míg a "stabil " munkakörre megvolt, a Képcsarnok Vállalat számára dolgozott, mint festő, s - exportra készített festményeket, természetesen meghatározott tárgykörben maradván, elvárt témák voltak "eladhatóak" - legalábbis szerintük. Ezek a kötöttségek később az önfeladás határát kezdték átlépni, ezért abbahagyta ezt a jellegű tevékenységet.

A harmadik új munkahelye csődje után önálló vállalkozóvá lett, szinte akaratán kívül.

Azóta ez létfenntartásának alapja, de ez teremti meg a külső befolyástól mentes művészi munkát számára.

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- Hogyan lehetek „só és világosság” ma és itt?
-
-

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Urunk, Istenünk,
őrizd szüntelen jószággal Egyházadat
és erősítsd mindenkor oltalmaddal,
mert csak a te kegyelmedre hagyatkozhat.
A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

Jézus, Te vagy az Atya dicsőségének fénye és lényegének képmása.
Te mutatod meg az Isten gazdagságát. Általad árad ránk az Ő fénye.
A keskeny úton irányt mutatsz, melyen indulni és tovább jutni
akarunk.

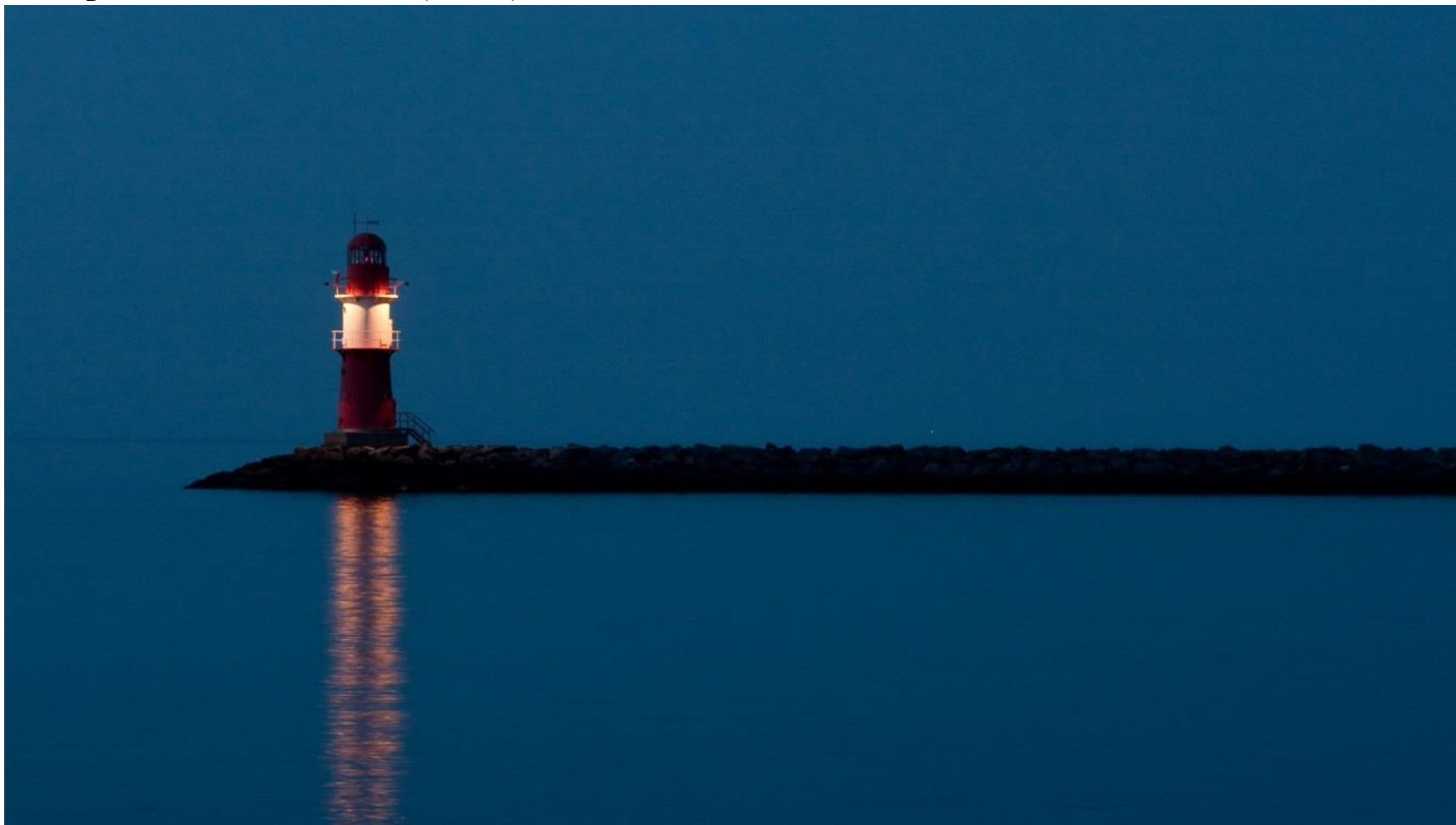
Szent Lélek, Boldogító Égi Tűz, gyújts lángot szívünkben.

Vezérelj gondolatainkat, szavainkat és irányítsd cselekedeteinket.

Ámen

Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővérei

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Jézus meghív arra engem is, hogy mások számára „só és világosság” legyek.
-
-

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Vizsgáljam meg gyakran, hogy szavaim, cselekedeteim másokat közelebb visznek-e a mennyei Atyához!
-
-

